

Studiebesök till Bellmanhuset och Par Bricole den 14 mars 2018

Vår ciceron, Tommy Gustavsson tog emot oss i Riddarsalen där sällskapets riddarsköldar prydde väggarna. Tommy berättade om husets historia och om Carl Michael Bellman. Här följer en kort resumé:

Hovslagare Wollman uppförde den ursprungliga stenbyggnaden, som 1763 köptes av Sten Simberg, som påbörjade en om- och tillbyggnad som i stort sett bevarats till idag.

(MÖ)

Carl Michael Bellman tillbringade fyra år mellan 1770 och 1774 i detta hus. Allt detta hade glömts bort vid 1900-talets början.

Ovan ses hans rum.

På 1850-talet köptes huset av sjökaptan Wennerqvist. Fram till 1921 bodde här en sjökaptensänka som hette Emilia Charlotta Wennerqvist. I sitt testamente skrev hon att huset inte fick röras förrän 25 år senare. Under tiden skulle man leta rätt på hennes son som tidigt hade emigrerat till USA.

Bellmanforskaren Gunnar Bolin fick i mitten av 1930-talet reda på att Bellman bott på Urvädersgränd och meddelade sina rön vid ett sammanträde med Bellmanssällskapet som ansåg att detta minnesrika hus kunde tjäna som Stamhus åt Par Bricole.

Det visade sig att sonen avlidit 1908 och 1937 dök en advokat från USA upp i Stockholm. Han hade en fullmakt från sonsonen Otto att sälja huset till förste bäste spekulant, som blev Par Bricole. Efter en restaurering kunde invigning ske den 4 februari 1940. Kungen är deras högste beskyddare.

Ordenssällskapet Par Bricole bildades 1779. Bellman var deras förste ordensskald och sällskapet, som bestod av "glada Baccus-dyrkare", skojade och drev med de "fina" ordnarna. Hertig Carl var deras förste beskyddare.

(MÖ)

(MÖ)

C. M. Bellman föddes i Stora Daurerska huset, en anseglig malmgård med tillhörande barockträdgård och ett stort orangeri, vid Hornsgatan i Stockholm. Pappan var sekreterare vid Slottet och mamman var dotter till kyrkoherden i Maria församling. Bellman var äldst av fjorton barn, varav endast sju överlevde. Bellman fick en fin utbildning och talade bl.a. franska.

Bellman förföljdes hela sitt liv av ekonomiska problem, men efter det att han erhållit kungens stöd fick han lite bättre ordning på ekonomin, och kunde bilda familj.

I och med kungens död hamnade Bellman åter på obestånd 1793 och året efter sattes han i arrest för en obetald fordran, så kallad bysättning, i högvaktsflygeln på Stockholms slott.

Där författade han en rad texter och visor och påbörjade även sin ofullbordade självbiografi - Levernesbeskrivning. Efter en tid löste några av hans vänner ut honom, men han avled kort därefter, en vecka efter sin 55-årsdag av tuberkulos.

Han begravdes på S:ta Klaras kyrkogård utan gravsten. Graven grävdes upp på 1840-talet och kvarlevorna flyttades till Norra kyrkogården.

År 1851 lät Svenska Akademien resa en sten till Bellmans minne på Klara kyrkogård.

Den 26 juli firas Bellmansdagen ute på Djurgården vid Bellmansbysten. Samma dag firar även vi i Mälarhöjden dagen vid Bellmanskällan.

På den övre våningen, där Bellman bl.a. hade sin bostad, åt vi en landgång och drack ett glas vin i goda vänners lag.

Ulf Johan Tempelman var dagens trubadur och underhöll oss med bellmanssånger.

(MÖ)

MÖ)

Text: Ann o Hans Falk

Foto: Ann och Hans Falk samt Margareta Östling (MÖ)